

**ACTA DE LA SESSIÓ EXTRAORDINÀRIA DEL PLE DE L'AJUNTAMENT DE
DATA 08 DE FEBRER DE 2006**

=====

ASSISTENTS

ALCALDE

En Joaquim Puig Ferrer

REGIDORS:

En Josep Manel Bordás Antolí

En Ernesto Blanch Marin

Na Mª Luz Blasco Querol

En Francisco Medina Candell

En Guillermo Sangüesa Teruel

En Ramon Vives Mestre

Na Milagros V. Ripollés Segura

Na Rebeca Pérez Milián

En Diego Ibáñez Grau

Es reuneixen a la ciutat de Morella el dia vuit de febrer de dos mil sis, a les vint hores hores, les persones que s'esmenten al marge.

Reunits al Saló de Sessions de l'Ajuntament de la ciutat de Morella, a l'objecte de procedir a la celebració de la sessió extraordinària corresponent a aquest dia.

Secretària:

Na Pilar Garcia Cerdan

Excusa l'assistència:

En Cristobal M. Milián Traver

1.- LECTURA I APROVACIÓ, SI ESCAU, ACTES PLENS ANTERIORS.- Havent-se repartit junt amb la convocatòria copia de les actes de les sessions anterior, per part del Sr. Alcalde és pregunta a tots els membres si hi ha alguna qüestió referent a les actes. No hi havent cap objecció son aprovades per unanimitat les actes de data 31-12-05 i 05-01-06.

2.- APROVACIÓ, SI ESCAU, ACORD RESOLUTORI REVERSIÓ PARCEL.LA SILO.- Mitjançant acord del Ple de l'Ajuntament de Morella de data 07 d'octubre de 2005 es va iniciar el procediment del be immoble patrimonial, "parcel.la de 3.600 metres quadrats situada en Barri Hostal Nou d'aquest terme municipal".

Havent-se rebut escrit per part de la Conselleria d'Economia, Hisenda i Ocupació informant que es realitzarà una visita per estudiar la proposta, sense que s'hage produït fins el moment i transcorregut sobradament els terminis legals establerts,

El Ple per unanimitat acorda:

PRIMER.- D'acord amb lo establert en el art. 111.1,2 y 3 del Reglament de Bens de les entitats locals considerar resolta la cessió del be immoble patrimonial "parcel.la de 3.600 metres quadrats situada en Barri Hostal Nou d'aquest terme municipal", revertint aquest be en el patrimoni de l'Entitat, incloent en la reversió totes les seves pertinences i accessions.

SEGON.- Realitzar la corresponent anotació en l'Inventari de Bens de la Corporació Local, amb el fi de procedir a la preceptiva rectificació de l'Inventari de Bens.

TERCER.- Comunicar al Registre de la Propietat la reversió del be.

3.- APROVACIÓ, SI ESCAU, CESSIÓ PARCEL.LA SILO A LA DIRECCIÓ GENERAL GUARDIA CIVIL.- Conegut pel Ple la reversió del be “parcel.la d'uns 3.600 metres quadrats situada en el Barri Hostal Nou d'aquest terme municipal”.

Coneguda la necessitat de la Direcció General de la Guàrdia Civil de construir un Cuartel en esta localitat.

Conegut que la construcció d'aquest Cuartel de la Guàrdia Civil es d'interés públic i redundarà en benefici dels habitants del Terme Municipal.

Conegut que el referit solar ha sigut inspeccionat pels serveis tècnics de la Direcció General de la Guàrdia Civil i trobats conforme e idoni per aquest fi.

El Ple per unanimitat acorda:

PRIMER.- Iniciar expedient de cessió d'una parcel.la d'uns 3.600 metres quadrats situada en el Barri Hostal Nou d'aquest terme municipal, per a la construcció d'un Cuartel de la Guàrdia Civil, d'acord amb l'article 109 i següents del Reglament de Bens d'Entitats Locals de 13 de juny de 1986.

SEGON.- Que se recaven els informes tècnics e informes de secretaria sobre el particular.

TERCER.- Que s'expose al públic en el Butlletí Oficial de la Província per un plaç de 20 dies, d'acord amb l'article 110 del Reglament de Bens.

QUART.- Que una vegada realitzada aquesta tramitació es posa en consideració de nou a aquest Ple per al seu acord definitiu

4.- APROVACIÓ, SI ESCAU, ORDENANÇA MENJAR A CASA.- Coneix el Ple l'expedient tramitat per a la aprovació del Reglament regulador de les ajudes per a cobrir les necessitats d'alimentació de persones grans o amb minusvalua, el Dictamen favorable de la Comissió de Benestar Social, i els informes de la Sra. Secretaria-Interventora.

Pren la paraula la Sra. Ripollés qui manifeste el recolzament a tot allò que suposa ajudes en este cas per a gent necessitat, seria bo aconseguir un conveni especial amb la Conselleria de Benestar Social per les característiques especials d'aquesta localitat.

Assabentat el Ple per unanimitat acorda:

PRIMER.- Aprovar amb caràcter provisional, el Reglament regulador de les ajudes per a cobrir les necessitats d'alimentació de persones grans o amb minusvalua, tal i com ve expressat en l'expedient.

SEGON.- Exposar al públic el present acord provisional durant 30 dies, mitjançant anunci publicat al tauló d'anuncis i en el Butlletí Oficial de la Província, aquest acord

junt amb els seus antecedents obraran en esta Secretaria durant aquest plaç per a possibles reclamacions.

TERCER.- En el cas de que no es presenten reclamacions, s'entendrà definitivament aprovat l'acord que fins el moment era provisional, de conformitat amb l'article 49 de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les Bases de Règim Local.

5.- APROVACIÓ, SI ESCAU, PLEC DE CONDICIONS MUR ACCÉS PORTA SANT MATEU, 1ª FASE.- Coneix el Ple l'expedient incoat per a la contractació mitjançant concurs en procediment obert de l'obra "Acondicionamiento urbano del entorno del Portal de San Mateo. Refuerzo del muro de contención, 1ª fase".

Assabentada el Ple per unanimitat acorda:

PRIMER.- Aprovar el plec de clàusules administratives per a l'execució de l'obra "Acondicionamiento urbano del entorno del Portal de San Mateo. Refuerzo del muro de contención, 1ª fase", disposant la exposició al públic durant el plaç de 8 dies en el Butlletí Oficial de la Província.

SEGON.- Convocar concurs per a l'adjudicació de l'obra "Acondicionamiento urbano del entorno del Portal de San Mateo. Refuerzo del muro de contención, 1ª fase", que ascendeix a la quantitat de CENT CINQUANTA MIL DEU EUROS (150.010,00.-) en relació amb el projecte, autoritzant el gasto amb càrrec a la partida 43/60005 del Pressupost General Ordinari de l'any 2006.

6.- ADJUDICACIÓ, SI ESCAU, SUBHASTA FUSTES MONTE HERBESSET.- Coneix el Ple l'acta d'apertura de proposicions de la subhasta per a l'adjudicació de les fustes del Monte de Herbeset, presentant-se tres proposicions:

PLICA Nº 1.- ENVASES DAUDEN S.L. qui ofereix la quantitat de CINQUANTA-UN MIL SET-CENTS CATORZE EUROS AMB CINQUANTA CÈNTIMS (51.714,50.- €) euros IVA inclòs.

PLICA Nº 2.- GIL FORESTAL S.L. qui ofereix la quantitat de QUARANTA-NOU MIL DOS-CENTS EUROS (49.200.-€) euros IVA inclòs.

PLICA Nº 3.- SALA FORESTAL S.L. qui ofereix la quantitat de QUARANTA-TRES MIL EUROS (43.000.-€) euros IVA no inclòs.

Celebrada la licitació per a la subhasta de fustes del Monte de Herbeset s'examina la proposta d'adjudicació que fa la Mesa a favor de ENVASES DAUDEN S.L., per ser l'oferta més avantatjosa econòmicament pel preu de CINQUANTA-UN MIL SET-CENTS CATORZE EUROS AMB CINQUANTA CÈNTIMS (51.714,50.-) euros IVA inclòs.

Assabentat el Ple per unanimitat acorda:

PRIMER.- Declarar vàlid l'acte de subhasta de l'aprofitament de les fustes del Monte de Herbeset i adjudicar definitivament el remate a ENVASES DAUDEN S.L., amb NIF B-12029260, per la quantitat de CINQUANTA-UN MIL SET-CENTS CATORZE EUROS AMB CINQUANTA CÈNTIMS (51.714,50.-) euros IVA inclòs

SEGON.- Notificar aquest acord a l'interessat, requerint-li com adjudicatari per a que en el plaç de deu dies acredite haver constituït garantia definitiva en l'Unitat Forestal i les altres obligacions econòmiques establertes per a procedir a la formalització del contracte.

TERCER.- Transmetre aquest acord a l'Unitat Forestal de la Conselleria de Territori i Vivenda.

7.- APROVACIÓ, SI ESCAU, AL.LEGACIÓ RESOLUCIÓ MINISTERI DE CULTURA SOBRE CASTELL DE MORELLA.- Pren la paraula el Sr. Blanch qui passa a llegir íntegre el escrit d'al.legacions en resposta a la comunicació emesa pel Ministeri de Cultura sobre el rescat de la concessió administrativa de l'us del Castell i de les Muralles que es com segueix:

“ALEGACIONES

Primera. - Consideración general sobre el rescate de la concesión administrativa de uso del Castillo y Muralla de Morella.

Se considera que el rescate es positivo para nuestra Ciudad, ya que la concesión de uso que se pretende rescatar se hizo completamente de espaldas al municipio, en una decisión mal calibrada y que revela desproporción, cuando no arbitrariedad.

La concesión administrativa del Castillo de Morella a la Diputación de Castellón constituyó, a nuestro entender, una redefinición por vía administrativa del papel que atañe a los Municipios en la gestión y utilización del patrimonio histórico comprendido en su territorio. Fue una verdadera carga de profundidad directamente dirigida contra la legítima acción municipal en la protección, acceso y difusión del patrimonio cultural comprendido en su territorio, que pulveriza la idea, comúnmente aceptada entre nosotros, y que no es extraña en aquellos sistemas comparados que, como el nuestro, garantizan la autonomía local, de que nada de lo que suceda en su término municipal pueda serles indiferente a los Ayuntamientos.

Tal es, ciertamente, la significación última de la autonomía local garantizada constitucionalmente (arts. 137 y 140 CE). Una garantía que conforme tiene declarado el Tribunal Constitucional, en una jurisprudencia unánime que arranca al menos de la Sentencia 42/1981, de 28 de julio, comporta entre otras exigencias el derecho de los Municipios a participar, a través de sus órganos propios y bajo su propia responsabilidad, en el gobierno y administración de cuantos asuntos le atañen.

Y el uso y la gestión de los bienes de interés cultural comprendidos en su territorio, obviamente lo es. Está dicho en el artículo 25.2.e) de la Ley 7/1985, reguladora de las Bases de Régimen Local (en adelante LrBRL). Y lo ha reiterado el Tribunal Supremo en una doctrina consolidada que subraya “la importancia de las competencias que en el ámbito de Patrimonio Histórico corresponden a los Municipios” (por todas, STS de 22 de enero de 1992, Ar. 758). Advertencia que en

ocasiones reviste mayor vigor. Como en el caso de la Sentencia de 7 de julio de 1999 (Ar. 5924), que recuerda cómo nada de lo que concierne a los bienes comprendidos en su término municipal puede considerarse “ajeno a las competencias municipales relativas a los elementos integrantes del patrimonio Histórico-Artístico”.

No se ignora, desde luego que la provincia, en cuanto entidad local, goza también de protección constitucional para la gestión de sus respectivos intereses (art 141.1 CE). Pero ello no justifica la inversión del planteamiento inicial. Simplemente habilita, con arreglo a determinadas coordenadas, la intervención de las Diputaciones provinciales, nunca que bajo ese pretexto pueda procederse sin más a abatir las competencias municipales.

Y éste es, sin ninguna duda, el sistema que hizo añicos la decisión administrativa que se pretende rescatar, al desplazar de la órbita municipal el uso y la gestión de los bienes de interés cultural que nos ocupan. No está de más recordar que el Castillo y las Murallas de Morella están indisociablemente unidos a la imagen de la ciudad, a la que imprimen su singular y característica fisonomía. Piénsese, además, que los citados inmuebles, dado su emplazamiento, están integrados en el núcleo urbano de Morella, del que ciertamente forma parte y que cuenta, desde 1965, con la declaración de Conjunto Histórico-Artístico. Por tanto, su gestión no puede ser aislada del poder municipal, como si se tratara de un elemento aislado y perfectamente separable. Así se pone de manifiesto por la gestión efectiva que realizó este Ayuntamiento del citado conjunto monumental, al menos desde 1992 con la inequívoca anuencia de ese Ministerio.

La cesión del uso a la Diputación supuso un notorio vaciamiento de innegables competencias municipales, acordado además sin ninguna razón que lo justifique, en pugna con el principio constitucional de descentralización administrativa (art. 103.1 CE) y el derecho fundamental de los ciudadanos a participar en los asuntos públicos (art. 23.1 CE). La decisión fue concebida a despecho de la definición constitucional de la autonomía provincial, cuyas coordenadas desbordó ampliamente y sin ninguna justificación aparente en perjuicio de este Ayuntamiento.

A tal fin, es obligado partir de la declaración que efectúa el art. 25.2e) de la LrBRL, que reconoce a los municipios competencias en materia de patrimonio histórico-artístico. La significación constitucional del precepto es bien conocida. Refiere una materia que es de interés municipal, correspondiendo al Estado o a la Comunidad Autónoma, conforme al sistema de distribución de competencias, definir las concretas potestades. Pero el verdadero valor del precepto radica, a decir del Tribunal Constitucional, en que al definir las concretas potestades el legislador no puede eliminar por entero y sin razón suficiente (STC 32/1981, de 28 de julio; STC 214/1989, de 21 de diciembre) la intervención municipal en la materia.

Si este sencillo pero capital principio vincula al propio legislador ordinario, con mayor razón ha de hacerlo también respecto de la administración encargada de ejecutar las decisiones legales. Lo que significa que la Administración, en este caso del estado, no puede tampoco vaciar o eliminar simplemente el papel de los municipios en la gestión administrativa de los asuntos que afectan al círculo de sus intereses.

Esta exigencia es igualmente precisa, desde otra perspectiva, para asegurar la efectividad del principio constitucional de descentralización (art. 103.1 CE) y de máxima proximidad de la gestión administrativa a los ciudadanos, que proclama tanto el art. 2.2 de la LrBRL y ha sancionado la jurisprudencia del Tribunal Constitucional (por todas, STC 14/1989). No es ya sólo, por tanto, que la garantía de la autonomía local impida el vaciamiento de las competencias municipales acordado sin razón suficiente, sino que en la Constitución, hay incluso una implícita pero decidida opción a favor del escalón municipal como destinatario prioritario de la gestión administrativa de las tareas que afecten a la correspondiente colectividad.

La razón de todo ello es bien fácil de verificar. La instancia municipal, dadas sus especiales condiciones de cercanía a los ciudadanos y aptitud para la participación inmediata de éstos en los asuntos públicos, es la mejor dispuesta para la realización de las exigencias que derivan del tan manido, pero fundamental, principio democrático consagrado en el artículo 1.1 de la Constitución, cabalmente en el sentido precisado por los artículos 9.2 y 23.1 CE.

Esta preferencia competencial por la instancia municipal está reafirmada, además, por el propio legislador. El artículo 4.3 de la citada Carta Europea de Autonomía Local lo dice, en efecto y de consuno con lo dispuesto en el artículo 2.1 LrBRL, en términos que excusan de cualquier añadido: “El ejercicio de las competencias públicas debe, de modo general, incumbir preferentemente a las autoridades más cercanas a los ciudadanos.” La atribución de una competencia a otra autoridad debe tener en cuenta la amplitud o la naturaleza de la tarea o las necesidades de eficacia y economía”.

La decisión de privar al Ayuntamiento de Morella del uso y la gestión del castillo y las murallas de la ciudad a favor de la Diputación sólo sería respetuosa con la autonomía municipal si la instancia municipal fuera incapaz o inidónea para gestionar los bienes inmuebles que nos ocupan, garantizando su conservación, ya que el debilitamiento de la autonomía municipal “sólo puede hacerse con razón suficiente y nunca en daño del principio de autonomía que es uno de los principios estructurales básicos de nuestra Constitución”.

Dicha conclusión, además, se confirma cabalmente si se acude al bloque de normas sectoriales que coadyuvan a precisar el alcance de la intervención de las Entidades Locales (Municipios y provincias) en materia de patrimonio histórico artístico. Al respecto, sobraría ahora con notar cómo ni la Ley estatal 16/1985, de 25 de junio, del Patrimonio Histórico Español, ni la Ley autonómica 4/1998, de 11 de junio, que regula el Patrimonio Cultural Valenciano, contienen ninguna mención específica a las Diputaciones provinciales. Sí abundan y son constantes, por el contrario, las alusiones que incorporan respecto de los Ayuntamientos.

De todas ellas, merece la pena recordar ahora la competencia, por ejemplo, que el artículo 7 de la Ley estatal reconoce a los Ayuntamientos para “colaborar con la ejecución de la misma en la conservación y custodia del Patrimonio Histórico Español comprendido en su término municipal. La potestad de expropiación y los derechos de tanteo y retracto que la Ley autonómica atribuye a los Ayuntamientos sobre los bienes inmuebles situados en su término municipal (arts. 21 y 22). O, en fin, la imperativa participación de los Ayuntamientos que esta última Ley impone en los procedimientos de declaración de Bien de Interés Cultural (art.27)

Estas precisiones legales, junto con el silencio del legislador, que no alude, como se ha indicado, a las Diputaciones provinciales, en modo alguno son puramente casuales ni, menos aún, puedan considerarse irrelevantes jurídicamente. Aciertan, por el contrario, a situar funcionalmente la intervención de las dos instancias locales (municipio y provincia) en sus respectivas coordenadas, y que constitucionalmente no son otras, para el caso de las provincias, que las que resultan de su condición de entidad local derivada o de segundo grado, determinada por la agrupación de municipios (art. 141.1 CE).

De ahí, que funcionalmente, las provincias estén diseñadas legalmente para cubrir, dentro de la Administración local, las insuficiencias y deficiencias de la instancia municipal (art. 36 LrBRL). En otros términos, que son ya además clásicos, la autonomía provincial es una autonomía de apoyo a los municipios y sólo en función de este apoyo tiene justificación. Lo ha dicho el propio Tribunal Constitucional:

“La provincia, en cuanto entidad local, determinada por la agrupación de municipios (art. 141.1 CE) cuya autonomía –de rasgos y perfiles específicos respecto de la autonomía municipal, ... cabe considerar como núcleo de su actividad el apoyo a los municipios radicados en su ámbito territorial; actividad que se traduce en la cooperación económica a la realización de obras y servicios municipales, y que es llevada a la práctica a través del ejercicio de su capacidad financiera o de gasto público por parte del ente provincial. Es esta actuación cooperadora, pues, la que cabe identificar como el núcleo de la autonomía provincial. (STC 109/1998, de 21 de mayo)

La concesión a la Diputación también puso de relieve una quiebra del principio de confianza legítima, puesto que la notable gestión municipal desde 1992 sin oposición ministerial contribuyó a crear una legítima confianza. La vigencia de ese principio de confianza legítima está probada por la copiosa jurisprudencia del Tribunal Supremo (por ejemplo, Sentencias de 1 de marzo y 7 de octubre de 1991 y 14 de abril de 1994, Arzs. 2502, 7520 y 3126, respectivamente) y ha sido incorporada por el legislador a título, nada menos, que de principio general de la entera actuación administrativa (art. 3.1 de la Ley 30/1992, en la redacción dada al mismo por la Ley 4/1999, de 13 de enero). Esta doctrina se resume en la Sentencia de 22 de marzo de 1991 (Ar. 2669), que impecablemente recuerda la obligación de proteger la confianza “fundada en signos o actos externos que la Administración manifiestamente realiza, deducida razonablemente, con fuerza suficiente para moverle a realizar u omitir una conducta o actividad que, directa o indirectamente repercute en su esfera patrimonial, máxime cuando tal creencia o confianza le conduce a realizar unos actos que le originen unos gastos que, en el supuesto de no mediar dichas circunstancias no hubiera realizado y, por ende, no habría de soportar”.

Segunda. – Realidad de los hechos y fundamentos que se manifiestan por parte ministerial para revertir la concesión.

Se consideran acertadas las razones de utilidad pública que se manifiestan en los Fundamentos de Derecho en que se basa la Resolución, ya que, mientras la Excm. Diputación Provincial de Castellón ha sido la concesionaria del Castillo y las

Murallas de Morella no ha mejorado la gestión de ambos monumentos, en cuanto a mantenimiento, rehabilitación y difusión, ya que el estado general del castillo es sensiblemente igual al que tenía en el momento de la concesión.

Si atendiéramos el informe de 11 de diciembre de 2001 en que ese Ministerio usaba los argumentos de “preocupante estado de conservación” y “peligrosidad” para no acceder a la petición municipal, la nula actuación de la Diputación y el deterioro por el paso del tiempo harían más urgente, si cabe, el rescate de la concesión de uso del Castillo y las Murallas de Morella.

No se ha realizado ninguna mejora substancial en el conjunto, siendo las últimas grandes inversiones las que realizó este Ayuntamiento en colaboración con el Ministerio de Fomento, mediante el 1% cultural, en la Plaza de Armas del Castillo de Morella, así como en el Palacio del Gobernador poco antes, o incluso ya después, de cambiar la gestión del monumento.

En cambio, tanto en el período anterior a la concesión como después, se han hecho, por parte de este Ayuntamiento, notables inversiones:

Rehabilitación del Portal de la Nevera
 Rehabilitación de la Torre de Beneito
 Rehabilitación de la Torre del Rey
 Rehabilitación del Portal del Estudio
 Reacondicionamiento de las Torres de San Miguel
 Compra y derribo del antiguo taller Opel, pegado a la muralla.
 Rehabilitación del lienzo de muralla entre la Torre de la Font y la Torre Redona.
 Compra y derribo casa de los Milian y recuperación patrimonial de la antiguo Portal dels Estudis.
 Compra y derribo casas Huerto del Barón pegadas a la muralla.
 Apertura y acondicionamiento del paseo de ronda entre la Torre del Carraixet y la Puerta del Forcall
 Rehabilitación Torre del Carraixet.
 Excavaciones arqueológicas Convento de las Agustinas
 Señalización del Castillo.
 Señalización de las Torres de la muralla
 Recuperación del Paseo de Ronda de las Murallas
 Iluminación ornamental de murallas y castillo
 Ajardinamiento de espacios contiguos a la muralla
 Aprovechamiento y acondicionamiento de las Torres para sede de varios museos: Paleontológico (Torres de San Miguel), Histórico (Torre de la Nevera) y Fotográfico (Torre Beneito), que junto al Museo Sexenal conforman el conjunto de Museus de Morella.
 Rehabilitación de la Torre de Fredes
 Micropilotaje de la calle Hort del Baró, para descargar la muralla de empujes laterales. (con el Ministerio de Cultura)
 Derribo Parque de Bomberos, liberación y recuperación de la muralla, así como ajardinamiento de la zona.
 Compra de solar anejo a las Torres de San Miguel y construcción de mirador.
 Reforma muro y huerto San Francisco
 Restauración de la Plaza de Armas del Castillo (Con el Mº de Fomento)
 Restauración del Palacio del Gobernador (Con el Mº de Fomento)

Durante todo el tiempo en que se gestionaba por parte de este ayuntamiento se realizaban trabajos permanentes de limpieza y acondicionamiento del castillo.

Posteriormente a la asunción de la concesión por la Diputación este ayuntamiento ha continuado con el mantenimiento de las torres de la muralla, donde se ubican los Museos de Morella y otras instalaciones municipales.

También continúa a cargo de los presupuestos municipales el coste de la iluminación ornamental de las murallas y el castillo, a pesar del cambio de concesionario.

El embellecimiento urbano del entorno de las murallas, no sólo en su función de vía pública sino de embellecimiento del conjunto ha seguido siendo prioritario y se han hecho actuaciones como la reurbanización del entorno del Portal de la Nevera y Torre Rodona.

Tercera. - Participación municipal en la gestión del monumento

Durante la gestión de la Diputación no se ha podido establecer ningún tipo de colaboración o convenio que haya podido significar un aprovechamiento de sinergias, en cuanto a promoción turística o realización de actos culturales. Al contrario, los múltiples intentos no han conducido a nada.

Si el objetivo de la cesión a la Diputación era la restauración y mantenimiento del Castillo y Murallas de Morella, no admite discusión que el mismo es perfectamente asumible por la Corporación Municipal de Morella, como lo prueba la gran labor realizada antes y después del cambio de concesionario, sin tacha ni advertencia alguna por parte de ese Ministerio.

El castillo y las murallas son símbolos para la ciudad, forman parte de su peculiar "skyline", y el pueblo morellano las siente como propias, ya que con sus impuestos de "murs i valls" se construyeron en la Edad Media y, como mínimo hasta la abolición de los Fueros del Reino, con fondos locales fueron mantenidas y reparadas.

La reivindicación municipal de los monumentos en cuestión es ya antigua. Una vez superados los avatares bélicos del siglo XIX, durante el anterior período democrático, se llegó a ceder por el Estado, para uso escolar, el "Cuartel de San Francisco" al Ayuntamiento en 1933, con la obligación de respetar la parte artística del monumento.

En el presente período democrático, y al menos desde 1991, año en que por parte de la Generalitat se autoriza al Ayuntamiento el cobro de entradas en el Castillo de Morella, muchas han sido las gestiones y propuestas de colaboración con las otras administraciones responsables (Estado y Generalitat) para regularizar la situación de los principales monumentos de la ciudad, sin que ello desembocara en ningún resultado, hasta la sorprendente concesión de uso a la Diputación Provincial.

Este Ayuntamiento, en atención a todas las circunstancias anteriormente expuestas, considera que debe tener un papel relevante en la gestión de dichos monumentos y por ello demanda de ese Ministerio el inicio de conversaciones en ese sentido, una vez finalice el proceso de rescate de la concesión.

Por todo lo expuesto,

SOLICITO que tenga por presentado este escrito y, admitiéndolo, se sirva tener por efectuadas las manifestaciones precedentes y en su virtud se acuerde:

1. Rescatar la concesión de uso del Castillo y las Murallas de Morella, que actualmente detenta la Diputación provincial
2. Sean iniciadas conversaciones para la participación de este Ayuntamiento en la gestión de dichos monumentos emblemáticos de esta Ciudad.

Es de Justicia que pido en Morella (Castellón), para Madrid, a 8 de febrero de 2006.”

Continue l'exposició el Sr. Blanch dient que en definitiva, el que demana l'escrit d'al·legacions que es presenta a l'aprovació de tots els Regidors, es que les aigües tornen al lloc d'on no tenien que haver eixit mai.

Es un pas més en la restitució d'una injustícia històrica que ens ha tocat viure als morellans incomprensiblement en temps de democràcia, per lo impròpia i no carent d'autoritarisme i egolatrisme que ha guiat eixa determinada actuació provincial.

La cura i atenció que ha tingut aquesta Corporació i els morellans amb el seu Patrimoni ha estat fora de discussió, i als fets ens remetem. Aquell que en un altre moment va pensar el contrari ho feia per ignorància o amb molta mala intenció. Nosaltres volem pensar lo primer abans que lo segon.

Es la restauració de l'ordre alterat per l'autoritarisme i falta de respecte institucional demostrat per una persona, com es l'actual President de la Diputació i alguns, i que queda ben clar, només d'alguns, dels seus incondicionals seguidors.

Aquest escrit es, en definitiva, un reclam en favor dels principis més bàsics de l'autonomia municipal. Ni el xiquet, que es el Castell, està boig, ni les persones que tenen que cuidar-lo han estat mai incapacitades per que tire a caminar, i molt menys si eixes persones son administracions, tan legítimes com la que més. I que ningú es torne a atrevir a posar-lo en dubte.

Nosaltres no estem en contra de la participació en la gestió. Sempre hi ha que comptar amb els morellans i les institucions que els representen.

I es bo que en el dia d'avui comencem el camí de tornada a la normalitat, raciocini i a pensar que tot açò va ser un mal somni per als morellans i que aquestes actituds, sectàries, autoritàries i antidemocràtiques que ens ha tocat viure en els darrers anys no es van a repetir mai.

Els nostres ciutadans ens ho agrairan.

Pren la paraula el Sr. Medina qui manifesta que agraeix l'esforç que ha fet el Sr. Blanch per llegir totes les al·legacions, no sabem si es competència d'aquest Ple aprovar les al·legacions o simplement acceptar si se presenten o no i delegar en el Sr. Alcalde per a que les presente però no entrarem en els fons que ja s'han debatit en altres Plens. Hi han punts de les al·legacions que podem discrepar, i alguna imprecisió com el tema del finançament i com es van fer, però això es qüestió d'interpretació i del punt de vista. En que volem fer incapiu es en les sol·licituts que es fan: el rescat del monument no ens sorprèn que l'Ajuntament estigue a favor de que el Ministeri rescate la gestió, però després de l'alegato de descentralització i de autonomia legal el que ens sorprèn es que simplement es demane col·laborar o participar en la gestió, quant a la Diputació es va demanar no sols col·laborar sinò cogestionar el monument. Ens pareix poc ambiciós per part de l'Ajuntament després de les manifestacions fetes en aquests Plenaris, en premsa i en altres llocs, que sols es demane la participació en la gestió dels monuments quan s'està parlant del principi d'autonomia local i descentralització de la gestió. El Ministeri recupera la seva gestió com propietari que es i te dret, cosa que no discutim, però s'està centralitzant la gestió en Madrid, i l'únic que està demanant l'Ajuntament es participar en aquesta gestió allunyant més la gestió que la tenim actualment. Quant des de la Diputació s'ha oferit la col·laboració.

Pren la paraula el Sr. Blanch qui respon dient que es estrany que hage segut tan curt d'arguments ací quant als mitjans de comunicació i panfletos diversos ha fet vostè tantes afirmacions i tan diverses. Volem deixar clar que lamentem que vostè mai vingue a este Ple amb arguments per poder comprendre determinades actituds que s'han mantés a través del temps, ja que per lo significa aquesta sala per als Morellans i per lo que significa un Ple en quan a lo que es el debat i la discussió democràtica, es molt important que ací es posen damunt la taula els arguments que vostè ha utilitzat en els mitjans i que se pugue rebatre i tractar desmentir les falsetats, incorreccions i actituds autoritàries que s'han portat a terme durant tot el temps del que estem parlant.

Primera afirmació de vostè: La Diputació ha fet més pel monument en aquest temps que el que ha fet l'Ajuntament en 10 anys anteriors. Li agafo aquesta afirmació Sr. Medina.

Ací li mostro algunes de les obres realitzades per l'Ajuntament que he llegit en l'escrit de al·legacions. Tenim la Torre Beneito, els museus de les Torres, la recuperació del Portal dels Estudis...

En l'escrit d'al·legacions de que s'ha fet lectura hi ha un llistat d'entre 25 i 30 actuacions evidents i visibles per al nostre poble impulsades per l'Ajuntament en 10 anys. Vostés porten 5, es almenys el 50%: Tindrien que haver fet per igualar a l'Ajuntament de 10 a 12 actuacions. I quines han segut? La Torre del Bordell?

Segons afirma vostè, o el Diputat de Cultura de Diputació, els pressuposts Provincials de 2006 inclouran consignació econòmica per al terraplè que va caure en l'any 2000 per causa de la pluja. Des de l'any 2000. Eixa es l'agilitat que anava a imprimir la Diputació amb la seua gestió? Realment estaran als Pressuposts o serà una proba més de la política virtual a la que ens te acostumats el senyor Fabra?.

En quant als diners del Castell: veig que hem avançat en les afirmacions que vostè feia antigament de no saber que es feia en els diners del Castell. En les seves

afirmacions i preguntes ere tot preguntar on estaven els diners del Castell perquè no es sabia. Ara ha passat a dir que si que “se utilizó ese dinero”. En tot menys en el Castell. Tinc que recordar-li que el manteniment i conservació de les Torres dels Museus estan avui en dia a càrrec del Municipi, que l'intervenció de la zona de la Torre Rodona s'ha fet tingue o no l'Ajuntament la Gestió del monument, i que religiosament es continua pagant l'iluminació del castell i les seves muralles. I això ere lògic que es pagara de les entrades del Castell, encara que vosté digue lo contrari, perquè es lo normal.

També ha dit, Senyor Medina, que els de la Diputació van tenir que prendre cartes en l'assumpte per a que no continuara el deteriorament de l'edifici. Jo encara no he vis que la seva actuació hage evitat el deteriorament natural d'un edifici que te tants i tants de segles. No va ser a l'Ajuntament a qui li van caure els arcs del Claustre de Sant Francesc, veritat? Va ser quan la Diputació tenie la gestió. I mai, mai, ha vist vostè com cap dels responsables de l'equip de govern del Municipi han fet cap declaració dient que la caiguda era deguda a la mala gestió de la Diputació. Com veu, també es bo dependre dels talants i no caure en la demagògia fàcil a la que ens te, desgraciadament, massa acostumats.

Apart de tot, ere necessària l'incautació dels edificis per poder invertir en el Municipi? No ho fa la Diputació per als Plans Provincials en altres pobles ni per pagar o subvencionar accions locals concretes. En aquest cas si, no? Continuem sense entendre-ho i es un problema greu que vostès no siguen capaços de donar una coherència mínima al discurs mantingut durant aquests anys.

Afirmacions com eixa totes les que vulguem en les seues declaracions als mitjans. Es molt bo sentir-lo dir que el castell de Morella es de tots els Morellans. Efectivament senyor Medina. I que passe? Que l'ajuntament de Morella no represente a tots els morellans? I que vol dir amb això? Que la Diputació si que els represente? I els represente molt més?

Ha parlat també estos dies de la Tristesa pel destí del personal que hi ha contractat al Castell per la Diputació. Sincerament, compartisc la seva tristesa senyor Medina. Que els responsables de la Diputació diguen que aquesta gent va a quedar-se en el carrer es trist i una vergonya absoluta. Son empleats de la Diputació i vosté vol fer-los fora? Mire Sr. Medina, l'Ajuntament de Morella, a l'any 2002 tenia gent contractada al Castell i van ser tots reubicats en les dependències municipals, fent-se un tractament individual de cadascun dels casos que tenie l'Ajuntament damunt la Taula. Mai es va plantejar, ni de lluny, mai, la possibilitat de despedir-los. No ens pareix just que vosté ho hage fet en eixos termes i en tot cas a qui deu vosté una explicació es a les famílies que es puguen veure afectades, que confio que pugue ser lo suficientment satisfactòria. En qualsevol cas, mai farem nosaltres el mateix que vostès, que en l'any 2002 ni tan sols els van preguntar als treballadors que volien fer. I també li asseguro que les resolucions del Ministeri no tindran, com sí que tenia el Conveni de la Diputació amb Pilar del Castillo clausules exprees que digueren que assumeixen el Castell excepte en tot el relatiu als treballadors. No se que com serà, perquè ho ignoro, però en cap lloc tindrà una clàusula com eixa tan dirigida i sectària. L'ajuntament passe el que passe estarà i es mantindrà sempre al costat dels treballadors morellans, com correspon.

Vostè ha reiterat la seva decepció pel partidisme. I li ho torno a dir una vegada més, Senyor Medina: els que van actuar amb partidisme sempre va ser la Diputació, no l'Ajuntament. en lo que açí s'ha actuat com a partidisme ha sigut per que el rescat del Castell i de les Muralles es una promesa electoral pública i notòria, ho va fer este partit per a presentar-se a les eleccions municipals i ho va fer el partit Socialiste quan es va presentar a les eleccions generals de l'any 2004.

Parle vosté dels projectes del Castell: Museu Carlisme, Camí d'accés a l'aljub, restauració de lo caigut per les plujes (per cert, m'agrada que digue que ha segut la pluja perquè també s'ha atrevit a insinuar que lo que ha caigut ho ha provocat aquest ajuntament),... totes aquestes inversions si volen demostrar que no hi ha partidisme, poden executar-se igualment i en total normalitat, com ho ha fet l'Ajuntament durant el temps que la Diputació ha tingut la gestió.

Està molt bé això. Juguem així al "Haguerem fet". I apareix el museu Carlisme i altres virtualitats, per a dir una vegada no tinguen la gestió: "si haguerem tingut el Castell... haguerem fet tot això".

Quant hi ha voluntat política, els Pressuposts reflexen els projectes anuals, i la Diputació no ha possat en Pressuposts d'estos anys ni un euro, ni un, per a cap d'aquests projectes... per qué? Perquè li interessa molt mes el "haguerem fet". Cap voluntat de portar-lo a terme, però guanyem temps amb projectes virtuals a la ciutadania, confonent-la i enganyant-la sobre coses que no vorem mai executades per part de la Diputació.

Sincerament Sr. Medina, facen les coses que han promès i demostren a aquesta ciutat que no han tingut cap intenció de fer partidisme. Serà la millor manera d'emmendar l'injustícia que han comés de manera desproporcionada aquests anys.

I en lo que respecte als insults que li dedica vostè al senyor Alcalde, li direm que ací tots sabem el que es i ha segut l'Alcalde, que ha sigut elegit democràticament pels ciutadans de Morellans durant tres legislatures, i també senyor Medina, sabem el que pense la gent de vostè. També sabem el que pense el PP Comarcal.

En lo relatiu a les formes de gestió: ara pareix que un consorci seria una bona formula de gestió. Com veu vostè, aquest escrit d'al-legacions no entra a demanar una gestió exclusiva per a l'Ajuntament de Morella. Planteja una fórmula participativa. Es recorda vostè quant ens assentàvem a la Taula amb vostè a negociar el castell i quant nosaltres li plantejàvem formules de cogestió sempre vam obtenir resposta negativa per part de la Diputació? Sempre era un no categòric. Que es el que li ha fet canviar de idea Sr. Medina? O es que sempre es així en el seu actuar polític?.

Des de luego, la coherència no es la constant que més puguem afirmar a l'hora de definir la seua trajectòria política. Ni tan sols en aquest cas. Sr. Medina qui ens haguere de dir a dia d'avui que en l'any 2001 vostè manifestara que preferia que la gestió del Castell fos per a l'Ajuntament? Estrany veritat? Increïble però cert. Diari Levante de Castelló de 1 de febrer de 2001. En principi aquesta del periòdic es la reacció normal que faria tot morellà que es preciara per defensar davant de l'atac de Diputació a la seua ciutat, per damunt dels interessos partidistes. Però va resultar que passats uns mesos, vostè ja no pensava lo mateix, es més, va acabar sent el major comparsa de Don Carlos Fabra en la incautació, sense tenir massa acompanyants, ni

tan sols del seu partit. Quin seria el motiu per el qual va canviar d'opinió, Sr. Medina? La força de la raó? Pot ser el sou d'Assessor del Castell? No vull continuar insistint, que em consta que a la seva consciència li pesse massa aquesta història.

També ha dit prou coses relatives al Parador de Turisme. Porta dos anys parat? O es que mai havia existit un projecte i son dos anys el que ha costat posar-lo en marxa? Una vegada més, han volgut mentir i enganyar a la ciutadania amb qüestions que cauen pel seu propi pes. Vostès van fer una argúcia electoral, que no els va eixir be, i li van dir projecte a lo que només era un dibuix tècnic. Ho recorda Sr. Medina? Recorda que el que va arribar ací a l'ajuntament va ser un plantejament tècnic absolutament deficient que va ser rebutjat categòricament, no per l'ajuntament de Morella, no, per la conselleria de Cultura? Ho recorda? O es que la memòria li falla massa i per això ha contat tot el que ha dit per ahí del Parador i dels obstacles que posa Ximo Puig al Parador? Vostè estava a la Comissió d'obres. Vostè va comprovar com els plànols aportats mostraven una façana on les finestres no respectaven l'estil històric de l'edifici, uns corredors pels quals no es podien creuar dos persones, on les rampes per minusvàlids tenien una inclinació de mes de 45°, i on els techos de les habitacions, depén del pis tenien una altura, a vegades ni de 2 metres, i altres vegades, inclús es menjaven algun pis de les altures que marcava la façana.

No obstant senyor Medina, i vull que ho explique i si no te la suficient memòria es bo que li la refresquem, si eixe Parador no està en marxa, no es per aquest Ajuntament no hage donat les llicències, ja que ha donat absolutament totes les llicències que eren pertinents. Li recordo que es la Conselleria de Cultura la que va donar més tard els permisos, fent unes consideracions duríssimes al dibuix original, sent la més dura i crítica amb aquelles idees.

I ara va a començar el Parador. Vostè va ensomiar en el Parador, i serà el Govern Socialista el que farà realitat el Parador, perquè Fraga, als anys seixanta ja va prometre el Parador, i ací estem. I el túnel d'accés, que a vostè li resultava tan ocurrent i graciós, també serà una realitat i ho vora amb els seus propis ulls.

Vull fer una apel·lació a la consciència de tots els Regidors del Partit Popular. Senyor Ibáñez, senyor Sangüesa, senyora Ripollés, tenen de fer una reflexió personal de com volen que la gent de Morella els reconden d'ací a uns anys, deu, quinze, vint anys, quant es recorde aquest fet com el més negre de la nostra recent història i a vostès se'ls podrà recordar o com a persones que han posat per damunt dels interessos partidistes el seu morellanisme votant a favor de coses com aquest escrit d'al.legacions o simplement com a comparses i còmplices de la major injustícia de la història democràtica actual de Morella.

Sr. Medina, la seua entrevista va ser molt esclaridora no només per allò que diu, sinò també per l'imatge que ens deixa a tots els morellans. Es clar exemple del que ha seguit el seu pas per la vida política. Sempre d'esquenes a Morella.

Pren la paraula el Sr. Medina qui li recorda al Sr. Blanch que el tema s'ha debatut moltes vegades en este Ple i que pensaven que se venie a aprovar unes al.legacions, no a tornar a debatre un tema que ja estave debatut. En quant al Parador el projecte segon segueix tenint paregudes deficiències i es va tardar un any en refer-lo. Es la seva visió, dirigida per la seva postura personal. Si s'ha de parlar de les declaracions que es fan al mitjans de comunicació es podrien passar tots els Plens parlant d'aixó. Segueix insistint que no se li ha respost a les dos qüestions que li he plantejat.

Pren la paraula el Sr. Puig per a respondre a les qüestions plantejades dient que la competència del Ple es efectiva es la mateixa que ha fet la Diputació que es va reunir la setmana passada i va decidir fer les al.legacions corresponents a una comunicació que va fer el Ministeri, crec que es raonable i bo que en el Ple es discuteixen les coses i crec que es el lloc adequat per debatre els temes. A banda de que els mitjans de comunicació tenen el seu espai i es un element fonamental en un país democràtic, on es tenen que debatre els temes i contrastar idees es en els Plens sent des d'ací des d'on s'han de defensar els interessos de Morella, contestant així a la primera qüestió.

En lo que respecte a la segona qüestió, vaig a fer ara mateix una proposta, el que s'està fent en les al.legacions es obrir nous espais de diàleg, ja que com ja he dit en anteriors ocasions es més important la convivència de Morella que la gestió del Castell. Si pareix poc ambiciós, canviem, on pose la gestió compartida i si el Partit Popular ho vote, canviem demanant la gestió total per part de l'Ajuntament. S'ha fet pensant que ere una manera positiva d'incorporar a tot el mon, no com fins ara no contant en l'Ajuntament. Si no vetar la presència de cap institució, s'enten com una renúncia i una qüestió que no està en consonància en allò que plantejem. Si el Partit Popular està d'acord, l'última al.legació es canvie i es pose que s'exigeix la gestió de l'Ajuntament de Morella. També vull afegir que respecte a la cogestió sempre hem estat d'acord, però després d'una reunió mantesa amb la Diputació en la que es va arribar a un acord de cogestió, el dia després se va dir que això no s'anava a fer. Per tant si es vol demanar la gestió absoluta per part de l'Ajuntament bé i si no es vol això el camí que s'obri es un camí de col.laboració però no des de la renúncia sinò des de la defensa dels interessos generals de Morella.

A lo que respon el Sr. Medina que hi ha molts de temes en la redacció que son imprecisions, hi ha una sèrie de qüestions que no acaben de ser assumibles per nosaltres.

El Sr. Puig conteste dient que ens estem referint a la qüestió final, a les al.legacions, si es demane la gestió absoluta i única per a l'Ajuntament o no, si el Partit Popular està disposat a votar això, es vote i es posse.

El Sr. Medina diu que des del seu punt de vista no es suficient.

El Sr. Puig conteste dient que evidentment no es suficient ja que es un brindis al sol, el que se preten es que l'Ajuntament de Morella tingue el paper que li correspon en la gestió del Castell i si hi han altres institucions que volen, participen a través d'una cogestió real i hi hage un compromís. La presència de l'Ajuntament en qualsevol òrgan, consorci, patronat o el que se pugue fer en un futur, no depen dels diners que posen, sinò que es de dret, perquè el Castell i les Muralles estan en Morella i son de Morella, el que més te d'aportar econòmicament es el Ministeri qui es propietari del monument i després la Generalitat perquè es la seva competència, la Diputació que està tan interessada, també estarie be que aportare financiació. Estem obertes a que qui vulgue participe. No estem disposats a aguantar permanentment les mentires i que s'intente intoxicar a l'opinió pública respecte a una qüestió que està molt clara.

Després de aquestes deliberacions el Ple per sis vots a favor del Grup Socialista i quatre vots en contra del Grup Popular s'aprova l'escrit que es remetrà al Ministeri de Cultura.

I sense d'altres temes a tractar s'alça la sessió per ordre de la Presidència, a les vint-i-una hores, de la que s'estén la present acta, que llegida i aprovada, serà transcrita al corresponent llibre, de tot el que com a Secretària certifique.